

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 75.

z KRAKOWA DNIA 20 WRZESNIA 1829 ROKU w NIEDZIELĘ.

Z Wrszawy d. 12 Września.

WIADOMOŚCI OD ARMII.

W głównej kwaterze w pałacu Eski-Saray
w Adrianopolu dnia 9/21 Sierpnia 1829 r.

Rozpoznawszy wojska Tureckie pod Selimno i dozwoiliwszy armii odpoczynku w Jamboli zaledwie przez dzień jeden, Wódz Naczelny z podwoionym zapalem, rozpoczął dalsze działania w tej czynnej kampanii.

Dnia 4/16 Sierpnia wysłał pośpiesznie marszami, 7my Korpus armii do Hasanbeilly nad Tundżą; szósty i drugi Korpus z główną kwaterą do Papaskioy, dnia zaś 5/17 Sierpnia 7my Korpus do Kuczuk-Derbent, a drugi i szósty z główną kwaterą do Buiuk-Derbent.

Mimo niezmiernego upału nadzwyczaj gorącego lata, mimo ciasnych i skalistych dróg i miejsc trudniejszych niż Bałkany do przebycia, żołnierze nasi z godną podziwiania stałością, znieśli wielkie trudy, tego szybkiego pochodu.

Kolumny Jenerałów, Hr. Pahleña i Rotha późno dopiero w nocy z dnia 5/17 na 6/18 Sierpnia przybyły do Buiuk-Derbent. Mimo to przednia straż Jenerała Żyrow uda-

ła się aż ku Hanly-Enedże, która uszedłszy 50 werszt wysłała 200 Kozaków ku Arnautkicy, położonego o 5 werszt od Adrianopola.

Oddział ten w niejakiej od Hanly-Enedże odległości spotkał 700 jazdy Tureckiej, która w mgnieniu oka rozproszona została, utraciwszy jedną chorągiew, 52 ludzi w zabitych, a 44 w niewolę wziętych. Resztę ścigano aż pod mury miasta.

Wojsko Tureckie i mieszkańcy Adrianopola uyrzeli w dniu 7/19 Sierpnia kolumny nasze zstępujące ze wzgórzów Buiuk-Derbent. Zbliżały się do miasta drogami prowadzącymi od Hanli-Enedże i Akbunar.

Jenerał dowodzący rozkazał drugiemu Korpusowi stanąć obozem w małej od Eski-Saray odległości. Pułk Schlüsselburgski zajął na lewem skrzydle tej pozycji wzgórze panujące, u spodu którego przechodzi główny trałt z Buiuk-Derbent do Adrianopola.

Szósty Korpus stanął w drugiej linii, główna kwatera na boku Czyflika nad Tundżą, a 7my Korpus w trzeciej linii po za Czyflikiem. Wszystkie trzy Korpusa oparły prawe swe skrzydło o Tundże.

Kozacy Jenerała Żyrow opanowali wszystkie wzgórza otaczające Adrianopol, a pułk Ilżyna wysłał swe oddziały aż na drogę prowadzącą od Adrianopola do Stambułu.

Jenerał główno-komenderujący i Szef jego Sztabu głównego, Jenerał-Adjutant Hr. Toll, w towarzystwie jedynie Sztabu głównego, udali się naprzeciw miasta, a przebiegając większą część jego obwodu, rozpoznali położenie miejsca, i okopy, które nieprzyjaciel usypał dla oparcia się naszej armii. Główno-komenderujący oznaczył natychmiast punkta ataku, który się miał odbyć niezauważalnie z rana równo ze świtem i kierunek w tym celu kolumn.

W Adrianopolu jest 80,000 mieszkańców, między którymi 40,000 Muzułmanów, z tych 10,000 do 15,000 dobrze uzbrojonych. Korpus wojska zgromadzony na obronę miasta wynosił 10,000 piechoty regularnej, 800 do 1000 jazdy, i parę tysięcy ludzi spędzonych z przyległych miasta powiatów.

Położenie miejsca dogodnie jest bardzo do uporczywej obrony; grunt przerywany głębokie parowy, a wielka liczba ogrodów otacza miasto. Miejsce na baterie było dość trafnie wybrane. Niektórych z nich jeszcze nie ukończono. Nie spiesono się wcale z ich ukończeniem, bo nikomu w Adrianopolu nie przyszło na myśl, aby tak blisko był potrzeby walczenia.

Omamianie tylu wieków spokojności i bezpieczeństwa było tak wielkie, że dowódcy sami powątpiewali, aby kiedy armią Rosyjską uyrzeć mogli u bram dawnej ich stolicy.

Szybkość naszych pochodów po 30 do 35 werszt na dzień, nagłe pokazanie się w tych miejscach, uczyniło czarodziejskie prawie wrażenie na Baszach, wojsku Tureckiem i mieszkańcach.

Trzy wielkie trakty wolne jeszcze mieli do odwrotu, lecz nie pomyśleli nawet o ucieczce.

Jenerał główno-dowodzący nie powrócił jeszcze z rozpoznawania, gdy do przednich straży przybyli dla prośzenia o kapitulację wysłańcy Seraskiera Halil Baszy, Ibrahima Baszy, obudwóch o 3ch buńczukach, dowódcy Adrianopola Wadziki-Mechemeda Baszy i Czaflika-Ali Baszy o 2ch buńczukach, tudzież deputowani od znakomitych mieszkańców miasta. Główno-dowodzący, rozkazał im oświadczyć przez aktualnego Radcę Stanu Pana Antoniego Fontan, że powinni oddać broń, artyleriją, chorągwie, magazyny żywności i prochu, słowem wszystko cokolwiek należy do Rządu Tureckiego; że pod temi jedynie warunkami wolno będzie Baszom i wojsku wrócić do swych domów, byleby nie udawali się w kierunku ku Stambułowi; że wojsko nieregularne i mieszkańcy powinni także złożyć broń, pozostać w Adrianopolu, zajmować się handlem, lub oddawać się uczciwym i spokojnym zatrudnieniom pod opieką praw i istniejących trybunałów.

Pan Fontan odebrał zlecenie oświadczyć także delegowanym, że Jenerał główno-dowodzący zostawia im czas 14stu godzin do przyjęcia lub odrzucenia tych warunków; że armia rozpocznie swe działanie ze wschodem słońca; że każda kolumna uda się do punktu, który im do ataku wskazany został, i że dnia 8/20 Sierpnia o godzinie 9tej przypuszczony będzie szturm do miasta, jeżeli warunki przepisane przyjęte nie będą przez dowódców wojskowych i władze miasta Adrianopola.

Nazajutrz z rana dnia 8/20 armia uformowała się w dwie kolumny, opuściła obóz o godzinie 5 rano. Kolumna prawa złożona

z korpusów Hr. Pahlena i Jenerała Roth, udała się ku środkowi miasta. — Jenerał głównie kormmenderujący, prowadził ją sam, i rozporządził tak, iżby mogła przypuścić szturm w kilku razem miejscach.

Kolumna lewa, złożona z drugiej dywizji Huzarów, i czwartej dywizji Ułanów, z liczną konną artyleryją, udała się przez Arnaut-Kioy na drogi do Kirk-Klissi i Stambułu, dla przecięcia nieprzyjacielowi odwrotu nad Bosfor. Główno-dowodzący oddał dowództwo tej kolumny Jenerałowi Adjutantowi, Hr. Toll Szefowi sztabu armii.

Korpus 7my składał rezerwę i postępował pod rozkazami Jenerała Rüdiger drogą od Buńuk-Derbent do Adryanopola aż do lasu, który otacza Eski-Saray, dawną rezydencją Sułtanów.

Pełnomocnicy Tureccy widząc z ich obozu ogólne poruszenie armii, nie czekali oznaczonego im dniem wprzód do poddania się terminu; przybyli o dwie godziny wprzód, lecz w zamiarze układania się i wyjednania warunków mniej niepomysłnych. Krótka była odpowiedź na ich propozycje: Głównodowodzący rozkazał kolumnom, aby postępowały ku okopom i murom miasta.

Lud widząc, że kolumny poruszać się zaczynają, nie oczekiwał na wiadomość o zawarciu kapitulacji. Turcy i Chrześcianie, częścią bezbroni, częścią uzbrojeni jeszcze, wyszli na spotkanie kolumn naszych z oznakami przyjaźni i radości, gdy tymczasem wojsko Tureckie rzuciwszy broń ustąpiło nam z swych obozów, wprzód niż formalności kapitulacji dla ich oddania dopełnione być mogły. Wszystko poszło w rozsypkę. Kilku Baszów przyszło powitać Głównodowodzącego, inni uciekli galopem. Bataliony nasze zajęły spokojnie punkta, które nieco wprzód szturmem zdobywać spodziewali się.

Nasamprzód jazda zaięła drogę do Stambułu, drugi Korpus poszedł za nią i stanął przed bramą Stambulską. 6ty Korpus zaiął drogę do Kirkklissy, 7my dolinę Fondzy i piękne koszary, świeżo przez Sułtana Mahmuda zbudowane.

Główno-dowodzący przeniósł swą główną kwaterę do pałacu Sułtanów, który istotnie był wyporzadzony na przyjęcie Mahmuda. Jedna część wojsk naszych stanęła w koszarach, druga w rozbitych już namiotach obozu Tureckiego.

Zdobycie Adryanopola podobniejsze było do uroczystości ludu, niż do zaięcia stolicy z bronią w ręku. Turcy i Chrześcianie, nie przestali oddawać się zwyczajnym swym zatrudnieniom; sklepy i kawiarnie są otwarte, a władze miejscowe i trybunały zajmują się ciągle pełnieniem swych obowiązków.

Trofeami tego dnia pamiętnego są: 56 armat, 26 chorągwi, 5 Buńczuków, kilka tysięcy broni, której dotąd obliczyć niemożna było. Magazyny żywności i amunicji były dobrze opatrzone w Adryanopolu i są nam bardzo pożyteczne.

Jenerał Porucznik Budberg donosi, że po utracie przednich straży, w której szczególnie odznaczył się pułk Huzarów Arcyksięcia Ferdynanda, zaięwszy Kirkklissy dnia 8/20 Sierpnia, udał się dnia 9/21 do Lule-Burgas.

Dnia wczorajszego, iako w rocznicę Imienin Jego Cesarzewiczowskiej Mości Wielkiego Xięcia Alexandra Następcy Tronu, tudzież rocznicę Urodzin Jej Cesarzewiczowskiej Mości Wielkiej Xiężny Ołgi Mikołajewnej, odbyło się solenne nabożeństwo tak w Kaplicy Zamkowej, iako też w Kościele Metropolitalnym S. Jana, na którym znaj-

dowały się wszystkie Władze Rządowe, tudzież lud licznie zebrany. Z powodu uroczystości dnia tego JW. Hr. Sobolewski, Prezydujący w Radzie Administracyney, dał świetny obiad w Pałacu Namiestników Królewskich, a wieczorem w Teatrze Narodowym było bezpłatne widowisko dla ludu.

Nadeszły z Moskwy wiarogodne doniesienia, iż tamże przybyła wiadomość o wzięciu Trebizondy przez woyska z korpusu Jenerała Paszkiewicza Erywańskiego.

*Kurs Listów Zastawnych
dnia 11 Września 1829 r.*

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych.

Ządano (bez kuponu) zł, 94 — gr. 7½

Płacono . . . , — 93 — — 7½

Z Petersburga d. 11 Sierpnia. D. K.

(Z Gazety Sankt - Petersburgskiej.)

W Sobotę, dnia 10 b. m. Xiążę Perski, Chosrew - Mirza, miał audyencyą publiczną w Pałacu Zimowym Jego Cesarzkiej Mości. Dnia tego z rana, zwyczajna straż w Pałacu pomnożoną była trzema batalionami, z których jeden stał przed głównym odwachem na dziedzińcu, a dwa drugie uszykowane były na placu po obu stronach bramy; w sieniach i na schodach paradnych i w pokojach przychodnich, zaczynając od paradnego zajazdu, z wiekiego dziedzińca do Sali Koncertowej, przeznaczony na Izbę oczekiwania, wystawione były szpalery z Leib - Gwardyi pułku konnego i Kawalergardzkiego po 4 ry szwadrony; takż szpaler od Kawalergardów do Sali Kozackiej, Arabeskowej i Białej i od Galeryi portretowej do pokoju Kawalergardzkiego. W salach S. Jerzego i Tronowej postawione były szpalery z grenadyerów

pałacowych. Od godziny 11tej zjeżdżały się do Pałacu Jego Cesarzkiej Mości osoby płci obojczy pierwszej pięciu klas, tudzież Sztabowi i inni Officerowie Gwardyi i Artylleryi i wszystkie mające wstęp do Dworu osoby, a kupcy za biletami.

O godzinie 11stej, wyznaczony do obowiązku Przewodnika, Jenerał - Adjutant Hrabia Suchtelen, otrzymawszy od Jego Cesarzkiej Mości rozkaz iechać po Posła, wyjechał z Pałacu Zimowego przed zajazd od strony Newy w porządku następującym:

Dywizyon konney Gwardyi z dobytymi pałaszami, ze sztandarem, trąbami i kotłami.

Podkoniuszy z dwoma bereyterami, za niemi 12 koni ze stad pałacowych w bogatych rzedach, które były prowadzone przez mastalerzów jeden za drugim.

Kareta Dworu dla Przewodnika, cugowa.

Sześć karek dwornych dla Urzędników Perskich.

Sześciu jeźdźców pałacowych konno; za niemi 4 laufrów z trzciniami, 2 kamerlokaiów, i 24 lokaiów po parze pieszo. Bogata kareta pałacowa dla Posła, w której iechał wyżey wspomniony Marszałek; po obu stronach 4 lokaiów pieszych, 2 kamerpaziów i 4 officerów jazdy, zamykał dywizyon Kawalergardów.

Po przybyciu Przewodnika do mieszkania poselskiego, stojąca tam straż wystąpiła do broni, a ze strony Posła, u samey karety, spotkali urzędnicy orszaku poselskiego, u wschodów honorowi urzędnicy takż poselstwa; w pierwszym pokoju spotkał Przewodnika sam Poseł, a jako Xiążę krwi nie dał ręki prawey, po uczynieniu wzajemney grzeczności, poszli wsiąść do karety.

W tedy straż oddała honory z muzyką; również i stojący w paradzie oddział jazdy,

a orszak idąc przez ulicę Woskresenską, Litęyną, Pańteleymońską, przez most wiszący, mimo letniego sadu, na nową ulicę ogrodową, przez Newski Prospekt i małą Milionową, na plac pałacowy, (na powrót zaś przez wielką Nadbrzeżną na Woskresenską) zaczął się w porządku następującym.

1. Dywizyon konney gwardyi z dobytymi pałaszami, ze sztandarem, trębami i kołtami.

2. Podkoniuszy Dworu Jego Cesarskiej Mości konno; przy nim 2 bereyterów i 12 koni wierzchowych ze stad pałacowych, w bogatych rzędach.

3. Karetą Dworu Przewodnika.

4. Sześć karet pałacowych, w których siedziali urzędnicy Perscy.

5. Sześć mastalerzy pałacowych konno, za nimi 4 laufrow z trzciniami, 2 kamerlorkaiów i 4 lokajów pieszych po parze.

6. Karetą pałacową cugową, w której na pierwszym miejscu siedział Poseł, a na przeciw niego Przewodnik; po obu stronach karety szli lokaje Dworu, z każdej po dwóch, 2 Kamerlorkaiów konno przy karecie; tłumacz Rossyyski języka Perskiego konno, 4 Office-rów Kawalergardow i konney gwardyi, także konno.

7. Zamykał dywizyon Kawalergardów.

Gdy iście ceremonialne zbliżało się do Pałacu Cesarskiego i pominęło bramę, wtedy urzędnicy Perscy wysiedli u bramy, a przodkujący dywizyon i wszystkie karety, prócz poselskiej, stanęły w należytem porządku, i oczekiwały Posła dla przeprowadzenia go na powrót do mieszkania. Poseł zaś w poleździe pałacowym z Marszałkiem wjechał do środka pałacu Cesarskiego, ku schodom przed wschody paradne; przed karety szli urzędnicy orszaku poselskiego.

Przy wieździe Posła na dziedziniec, stojący tam batalion i straż oddały honory z

Przy wyjściu Posła z karety, spotkali go: Dworu Jego Cesarskiej Mości Mistrz obrzędów, dwaj Kamerlorkowie, dwaj Szambelani i Mistrz Dworu. Na wyższym placu spotkał Wielki Mistrz obrzędów, a w pierwszym pokoju Wielki Marszałek Dworu, którzy przeprowadzili Posła do izby oczekiwania, naznaczoney w sali koncertowej, w której spotkali Posła: Wielki Podkomorzy i Podczasy.

Potem, proszony był Poseł usiąść na dywanie, Przygotowanym na przeciw okien, ku ścianie, i częstowany kawą, i owocami i sorbetem.

Gdy wszystko już było przygotowane i Jego Cesarska Mość, otrzymawszy od Wielkiego Szambelana doniesienie o przyjeździe Posła, rozkazał wprowadzić Posła; w tedy go przeprowadzono przez galerię białą i salę portretową, gdzie się nieco zatrzymał, póki Wielki Podkomorzy, na rozkaz Najwyższy nie zaprosił go iść dalej do sali Tronowej S. Jerzego.

Gdy Najjaśniejsi Cesarz Jmć i Cesarzowa Jmć, Wielki Xiążę Jmć Następca i cała Najjaśniejsza Familia, z wewnętrżnych swoich pokoiów i ermitażu przybyli do sali Tronowej, w tedy tam Najjaśniejsi Państwo raczyli zatrzymać się przed ostatnim stopniem Tronu, a Wielki Xiążę Następca i cała Familia Cesarska po prawey stronie w miejscu przygotowanem.

W przyzwioitym zaś oddaleniu od Cesarza Jegomości znajdowali się: Minister Cesarskiego Dworu, Vice-Kancelarz i Jenerał-Adjutant Dyżurny.

Wedle miejsca, przygotowanego dla Familii Cesarskiej, stali Członkowie Rady Państwa i Senat, a potem Jenerałowie, Sztabowi i inni Officerowie Gwardyi, po prawey

stronie Tronu cały Sztab Główny Jego Cesarskiej Mości, lądowy i morski.

Naprzeciw Familii Cesarskiej, po lewej stronie sali znajdowało się Ciało dyplomatyczne w przygotowanym dla siebie miejscu; za niem Dwór, wszystkie Damy i Urzędnicy cywilni czterech klas pierwszych.

W galerii białej znajdowali się Sztabowi i inni Officerowie Armii; oraz wszystkie inne do Dworu wstęp mające Osoby: a w wielkiej sali marmurowej i w pierwszym przedsalu kupcy.

Wielki Podkomorzy, po otrzymaniu Naywyższego rozkazu, o przypuszczeniu Posła na audyencyją, przyszedłszy do sali portretowej, zaprosił Posła, odbywać dalsze iście do sali S. Jerzego, w towarzystwie wszystkich osób, które go spotkały w pałacu, przed Posłem zaś szli podług poprzedniego porządku Urzędnicy Dworu Jego Cesarskiej Mości, Mistrz obrzędów, 2 Kameriunkrów, 2 Szambelanów i Mistrz Dworu; przed Posłem Wielki Mistrz obrzędów a postronach Posła, z prawej Wielki Marszałek Dworu, a z lewej Przewodnik; za Posłem zaś urzędnicy Perscy z jego orszaku.

Listy wierzytelne Szacha niósł sam Posel.

Przy wejściu do sali S. Jerzego, urzędnicy Dworu poszli na prawo i stanęli razem z innemi urzędnikami Dworu. Posel zaś, wstępując do Izby audyencyonalnej, uczynił pierwszy pokłon, drugi pośrodku Izby, gdzie się zatrzymały osoby Perskie, a potem zbliżwszy się w pewnej odległości ku Cesarzowi Jegomości, uczynił trzeci pokłon, i zatrzymawszy się, miał następującą mowę w języku Perskim, której tłumaczenie czytał w języku Rossyjskim przeznaczony do tego urzędnik.

”Naypotężniejszy Cesarzu! pokóy i pomysłność przywrócone w Persyi, ścisła iedność, którą utwierdził traktat między W. C. Mością a wielkim Monarchą Iranu, moim naywyższym Panem i ukochanym dziadkiem, pobudziły jeniusz złego. Gromada szaleńców uwiedziona zgubnym iego w pływem, ośmieliła się w Teheranie popełnić niesłychaną zbrodnię, której ofiarą stało się poselstwo Rossyjskie. Oplakane to zdarzenie okryło żalobą i głęboką boleścią dom Królewski i wszystkich iego wiernych poddanych. Sprawiedliwe i wspaniałe serce Feth Ali Szacha, zadrzało ze zgrozy na samą myśl, iż garstka zbrodniarzy mogła podłą i świętokradzką ręką zerwać węzły pokoju i iedności, które zawiązał z Wielkim Monarchą Rossyi. Wybrał mnie z śród Xiążąt swego domu, i rozkazał mi udać się bez zwłoki do stolicy państwa W. C. Mci, przekonany, iż głos mój wierny prawdzie, będzie słuchany przez W. C. Mość z uprzejmością, i że słowa moje posłużą do ustrzeżenia od wszelkiego uszczerbku przyjaźni, łączącej dwóch naywiększych i naypotężniejszych w świecie Monarchów.”

”Takie są życzenia, które wynurzył W. C. M. zlecił mi mój dostojny Władca. Racz wspaniały Cesarzu puścić w niepamięć zdarzenie, które niemniej żywo uczuła Persya iak Rossya. Niech świat cały się dowie, że pośród bezprzykładnego wypadku, mądrość dwóch Monarchów i ich wzajemna ufność, umiały bezpośrednio zatrzeć wszystkie niebezpieczeństwa, zniszczyć wszystkie podejrzenia, wszystkie niepewności, zapewnić nakoniec pokóy, z życzeniami wszystkich.”

”Co do mnie, wybrany do spełnienia poselstwa w tak pamiętnej okoliczności, sądzę, iż dostąpiłem szczytu szczęścia, stawia-

iąc przed obliczem W. Cesarskiej Mci, i wykonywając rozkaz mojego Władcy i Dzia-
da, bym poświęcił wszystkie moje starania,
celem utwierdzenia wiecznej iedności mię-
dzy dwoma wielkimi narodami, które sama
Opatrzność powołała do zachowania ciągłej
i niezachwianej przyjaźni."

Po przeczytaniu tłumaczenia, Poseł zbli-
żył się i oddał Jego Cesarskiej Mci, list Sza-
cha; N. Pan oddał go Vice-Kanclerzowi,
który go złożył na stoliku przygotowanym w
tym celu. Potem w imieniu Jego Cesarskiej
Mci odpowiedział na mowę Posła, którą tłu-
macz przeczytał następnie w języku Perskim.
Odpowiedź ta brzmiała iak następuje:

"N. Cesarz Jmć, mój dostoiny Pan,
zlecił mi zapewnić Waszą Królewiczoską Mość,
iż z uczuciem najwyższego zadowolenia od-
biera wyjaśnienie wypadku i oświadczenie
żalu, który W. K. M. wyrażasz ze strony
swojego Władcy. Serce iego wspaniałe prze-
jęte było zgrozą, na widok zbrodni, popełnio-
ney w niegodziwym celu poróżnienia na no-
wo dwóch sąsiedzkich Mocarstw świeżo po-
godzonych. Poselstwo które zlecił W. K. M.
jest nowym dowodem tej prawdy. Ma ono roz-
prosić wszystkie chmury, które tak opłakana
katastrofa mogłaby wprowadzić w stosunki
Rosyi z Persyją. Wasza Krol: Mość zanie-
siesz to zapewnienie Najjaśniejszemu Sza-
chowi. To go przekona o stałej chęci Jego
Cesarskiej Mości utrzymania pokoju i utwier-
dzenia węzła przyjaźni i dobrego sąsiedztwa,
tak szczęśliwie przywróconych przez traktat
Turkmanczajski."

"Cesarz Jmć rozkazuje mi dodać Mości
Xiąże, iż Szach powierzając Ci to Poselstwo,
nie mógł uczynić wyboru, któryby był dla
Niego przyjemniejszy. Znajdziesz W. K.
M. potwierdzenie tego zapewnienia w uczu-
ciach, które mu wynurzyłem w imieniu do-
stojnego Pana moiego."

Po przeczytaniu, Cesarz Jegomość u-
dał się z Posłem do przyległego pokoju gdzie
także przypuszczony był tłumacz. Pod ten-
czas N. Cesarzowa poprzedzona Dworem,
udała się do sali Kawalergardów. Poseł zaś
otrzymawszy pozwolenie, przedstawiał N.
Panu osoby swego orszaku; po ukończeniu
czego udał się do sali Kawalergardów, gdzie
N. Pani znajdowała się na pierwszym sto-
pniu Tronu, mając Damy Dworu po prawey,
a mężczyzn po lewey stronie. Poseł skłó-
nił się pierwszy raz wchodząc, powtórnie
w środku sali, gdzie się podobnie zatrzymał
iego orszak, trzeci raz złożył ukłon w nie-
iakiey odległości od Tronu; następnie po-
wiedział w języku Perskim mowę, którą
tłumacz przełożył na Rossyjski. Vice-Kan-
clerz odpowiedział w imieniu Cesarzowej
Jmci, a tłumacz przełożył toż po Persku;
potem Poseł przedstawił N. Cesarzowej o-
soby swego orszaku. Po skończonem posłu-
chaniu, Poseł oddał zwykłe ukłony, wrócił
do sali koncertowej, gdzie nieco spoczął, a
następnie odprowadzony został do pałacu
Tauryckiego w takim porządku i przez te
same osoby, które mu towarzyszyły do pa-
łacu Zimowego.

Otworzono ogród pałacu Tauryckiego
dla publiczności. Pomimo trwającej dojad
niepogody w pierwszych dwóch dniach
po przybyciu Xiącia Chozrewa-Mirzy, w o-
grodzie tym znajdowało się dosyć znaczne
zgrupowanie. W tychże dniach Xiążę u-
żywał przechadzki w ogrodzie.

Dnia 8 b. m. o godzinie 1szej z po-
łudnia Xiążę Chozrew-Mirza ze swoim
erszakiem, zwiedził Gabinet osobliwości,
z pilną uwagą oglądał wszystkie w tym
rzadkim zbiorze znajdujące się rzeczy cie-
kawe i kosztowne.

Dnia 11 Xiążę Chozrew - Mirza, był na wielkim koncercie danym na teatrze Kamennostrowskim, do którego się pierwsi tu-teysi artyści przykładali. Ze wszystkiego naybardziej go zajmował śpiew Pani Melae.

— Dnia 14 —

Xiążę Chozrew - Mirza miał wczoraj zaszczyt otrzymania prywatnego posłuchania u N. Cesarzowej Jeymości w pałacu Jela-gińskim, i przedstawienia N. Pani znakomitszych osób orszaku swego.

Reskryptami wydanymi w Alexandryi przy Peterhofie, N. Cesarz Jmć dać raczył wielki krzyż 1wszej klasy orderu S. Włodzimierza Jenerałowi Adjutantowi, Jenerałowi piechoty Toll 1, Szefowi głównego Sztabu 2giey armii, a znaki dyamentowe orderu S. Alexadra Newskiego Jenerałowi Porucznikowi Rüdiger 1, dowódcy 7go korpusu piechoty.

Z Paryża d. 4 Września.

Kardynał Clermont-Tonnere, Barbn Leonard (prefekt departamentu wyższego Rennu) i Xiążę Clermont-Tonnere mieli prywatne posłuchania u Króla. P. Chateaubriand odmówił Król posłuchania.

Mówią o mającym wkrótce wyjść rozporządzeniu, przez które 20 do 30 Prefektów ma być z urzędów oddalonych.

P. Desmousseaux de Givrai, który pod Chateaubriand był sekretarzem poselstwa w Rzymie, złożył także swój urząd.

Mówią, iż Pan Rayneval uda się na Pó-ża do Wiednia, a P. Caraman do Londynu.

Pod Ministerstwem P. Chateaubriand Xiążę Polignac otrzymał poselstwo w Londynie, czemu sprzeciwiał się P. Villele, i przez to poróżnili się z sobą pierwszy jako Minister spraw zagranicznych, a drugi jako Prezes Rady.

W tej chwili wydane tu zostało pismo: "Nowe Ministeryum w 4ch historycznych obrazach," wierszem przez PP. Roche i Duffot.

Wnuk Xięcia Polignac udał się do Tulonu, z kąd odpłynie z tłumaczem do Stambułu.

P. Constant, pierwszy kamerdyner Napoleona od r. 1799 do 1815, wydał u tu-teyszego Xięgarza Ladvocat Pamiętniki

Londyński Dziennik Dworski twierdzi że ponieważ żądane przez Rosyją wynagrodzenie kosztów wojny przenosi 10letnie dochody Sultana, przeto za zatęczeniu tylko ich części przez Francją i Anglią, ustąpił z krainw Ottomańskich.

Na Martynice w ostatnim tygodniu El-pca zaszła arystokracka rewolucja, przez którą plantownicy obalili zaprowadzony niedawno przez Króla nowy porządek sądownictwa; mocą którego zastępaniami byli kołorowiludzie. Plantownicy przywrócili dawny porządek sądownictwa i sędziów, i razem oświadczyli, iż na przyszłość żadnych z Francyi sędziów nie przyznają. Władze bynajmniej nie sprzeciwiały się temu buntowi.

Z Rzymu d. 27 Sierpnia.

Dnia 13 b. m. Jenerał Toledo, Poseł Hiszpański w Neapolu, oddał Królowi list od Kawalera Labrador, w którym uprasza z Rzymu o pozwolenie przybycia do Neapolu i prosienia o rękę Królowney Chrystyny dla Monarchy swojego. Tegoż dnia obchodzono rocznicę urodzenia Xięcia Franciszka de Paulo i spełniono przy tej okazji zdrowie zaślubienia Królowney Chrystyny z Ferdynandem VII. Kawaler Labrador wyjechał ztąd dnia 22 b. m. do Neapolu.

DODATEK

DO N^{ro} 75

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 20 WRZESNIA 1829 ROKU w NIEDZIELE.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzin.	Barometr z reduk: na 05 r.	Therm: szyli stopizim i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	U W A G I.
Wrz: gd:7	cali lin:	stopnie	stop:			
27	27 0, 212	+15. 3	89	Zachodni mocny	Pochmurno	Deszcz
15. 3	„ 1, 533	+11. 8	98	Połud: Za. średni	„ „	
9	„ 2, 401	+11. 7	97	„ „	„ „	
9	„ 4, 170	+ 9. 2	97	„ „ mocny	„ „	
16. 7	27 5, 680	+ 7. 7	92	Połud: Za. słab	Pogoda z chmur:	
12	„ 6, 119	+11. 8	78	Zachodni mocny	„ „	
3	„ 5, 903	+12. 8	73	Połud: Ws. słaby	„ „	
9	„ 5, 864	+ 7. 8	95	Półn: Za. słaby	„ „	
17. 7	27 3, 495	+ 9. 3	91	Wschodni słaby	Pochmurno	w nocy Deszcz.
12	„ 2, 986	+13. 2	81	Półn: Ws. słaby	„ „	Deszcz
3	„ 2, 886	+13. 5	80	„ „	„ „	
9	„ 2, 813	+11. 8	92	Połud: Za. słaby	„ „	
18. 7	27 4, 327	+ 9. 8	95	Połud: Za. słaby	Pochmurno	
12	„ 4, 562	+15. 2	75	Półn: Ws. słaby	Chmury	
3	„ 4, 362	+14. 6	79	„ „ średni	„ „	
9	„ 4, 232	+ 9. 0	99	Wschodni słaby	Pogoda z chmur:	

J. K. Steczkowski, A. O. A.

Z Madrytu d. 24 Sierpnia.

Minister Calomarde pracuje teraz nad nowem urządzeniem policji. W istocie ulepszenie iey jest koniecznie potrzebnem. Nigdy ieszcze w Hiszpanii na publicznych drogach nie znaydowało się tak wiele i dobrze urządzonych rozbójniczych band, iak teraz,

które za zspadnieniem nocy odważają się aż pod bramy Madrytu podchodzić, i nikt nawet na przechadzkę nie śmie wyjść z miasta. Kupy niechętnych w Katalonii i Walencyi zwiększają się także. Płatnemi one są przez Duchowieństwo i przeznaczonemi do zastraszenia Króla. Mądra konstytucyia po-

Łóżaby z wolna wszystkiemu złemu koniec, które od wieków nieszczęśliwą Hiszpanią udręcza. Opowiadają, że gdy Królowi czyniono przełożenie względem zuchwałości nie-niechętnych, miał odpowiedzieć: "Cierpliwość, wszystko mi zapłaca."

Niektóre osoby sądzą, iż wyszła z Hawanny wyprawa, ma także zamiysł uderzenia na Haiti. Mówią, iż z Kadyxu wypłynęła dawa wyprawa przeciw południowej Ameryce.

Z Lizbony d. 19 Sierpnia.

Onegday umarła szanowna Xiężna Marya Benedykta, ciotka Don Miguela.

Stronnicy Królowey Matki pokazują się w różnych mieyscach po prowincyiach. W Elwas w liczbie 200 wykrzyknęli Królowę Rejentką. W stolicy czatują na uwolnionych z więzienia, i gdy powracają do domów, napadają na nich i mordują.

Z Francyi przybyło do kraiu naszego 8 Jezuitów, dla których, iak mówią, w dobrach Królowey Ramalhao urządzone są wygodne mieszkania.

O wyprawie w wyspach Azorskich dowiadujemy się, że dnia 27 Lipca odpięnęła z wyspy S. Michała dla uderzenia na Terceirę.

Z Londynu d. 4 Września.

W tych dniach mowiono tu z wielką pewnością o wielkich uzbraianiach w portach naszych. Od niejakiego czasu zmocniana jest w cichości nasza eskadra na morzu Sroziemnem pod Admiralem Malcolm, i mówią, iż wszystkie banderowe okręty odebrały rozkaz bycia w gotowości do wyjścia pod żagle. Liniiowy okręt Brytania o 120 działach jest w Plimut uzbraiany. Sądząc po ilości przysposobianych zapasów i innych przygotowaniach, wszystkie te okręty przeznaczone są na morze Sroziemne i może za

tydzień odpłyną. Liniiowy okręt Gloucester, który zamiast Melvilla, odprowadza Cesarzową Brazylijską do wysp Azorskich, ma także ztamąd na morze Sroziemne popłynąć. To pisze Gazeta Time, Kuryer zaś zaprzecza z pewnością wysłania wielkiej eskadry na morze Sroziemne; popłynie tam tylko okręt Brytania, dla zluzowania innego wojennego okrętu.

Rząd zawarł kontrakt na dostawę do 1go Pazdziernika 50,000 galonów rumu i 100 beczek cukru.

Eskadra Rossyjska, złożona z 3 liniowych okrętów i kilku fregat, rzekomo z Kronstadtu przybyła, przepłynęła na końcu przeszłego miesiąca przez kanał, o czeim uwiadomiono zaraz nasz Rząd. Kuryer zapewnia, iż te okręty przeznaczone są jedynie do zluzowania innych Rossyjskich.

Onegay Posłowie Austriacki, Pruski, Rossyjski, Hiszpański, Duński, Neapolitański, sprawujący interessa Francyi i Lord Strangford mieli czynności z Hr. Aberdeen, i tegoż wieczora odeszło pismo do Vicegubernatora Malty, Jenerała Ponsonby.

Zaczenia się spodziewać, że starania posiadających ufność Katolików i Protestantów, których dobro kraiu obchodzi, potrafią w Irlandyi spokojność utrzymać. Odezwa Biskupa katolickiego w Kerry, Doktoru Doyle, którą w tej chwili wydał, wiele się do tego przyłoży, i jeżeli rząd będzie stałym i bezstronnym, przywróconym zostanie temu kraiu pokój, którego oddawna niezna.

Ośm pułków piechoty i 4 jazdy posłanych zostało do Irlandyi.

Margrabia Barbacena wydał następujące oswiadczenie do wiernych poddanych N. Królowey Portugalskiej, Donna Maryi II.

"Zabierając się do wypełnienia wyrażnego rozkazu, który mi Cesarz, Pan mój,

iako oyciec i opiekun N. Donna Maryi II. panującej Królowej Portugalkiej, udzielić raczył, to jest do towarzyszenia iey, jest oraz moją powinnością, stosownie do przysłanych mi instrukcy, uwiadomić wiernych poddanych Królowej o zamiarach J. C. Mci, ażeby dowiedzieli się o prawdziwych pobudkach postanowienia J. C. Mci, i nie dali się uwieść ani przez bezzasadną boiaźn, ani przez złośliwe podmowienia. — Oddalenie się N. Królowej od Wysokiego Ojca swojego było koniecznym skutkiem wyniesienia iey na tron Portugalski. Wylądowanie iey do Anglii i czasowe bawienie w krajach naydawniejszego swojego Sprzymierzyńca, zrządziła obrzydła uzurpacyia iey korony; uzurpacyia, której towarzyszyło z zgorzeniem wszystkich rządów i ludów w obu światach, złamanie nayświętszey przysięgi. — Powrót Królowej na łono swej rodziny pochodzi niestety z toczącej się walki między prawnością i uzurpacyią. Oycowskie serce J. C. Mci pała chęcią, ażeby sam był stróżem i obrońcą swej córki aż do pożądaney chwili, w której Królowa Donna Marya II. osładzie na tronie, na który ją Niebo przeznaczyło. — J. C. M. Nie opuszcza przez to sprawy swej córki, owszem trwa niewziuszenie przy postanowieniu, bronięcia iey i niewchodzenia nigdy z uzurpatorem w ugodę. Jakiękolwiek atoli zayść mogą trudności i przeszkody przewlekające skutek sprawy honoru, sprawiedliwości i prawności; poddani iednak Królowej Jmci nie powinni nigdy ustawać w walce, do której są powołanemi, a sprawiedliwość ich sprawy zapewni im zwycięztwo. Jeżeliby niektórzy z wychodniów w czasie trwającej walki, przenieśli schronienie w Brazylji nad to, które im niektóre Europeyskie Mocarstwa udzielają, tedy znajduią ie pewnie, i z wyraźnego

rozkazu Cesarza, Pana moiego, zapewnić ich mogą, iż w Brazylji oczekuje ich zupełna gościnność, do iakiej mają prawo, tak z niezastużonego nieszczęścia, iako też okazywanej wierności ku osobie Króla Don Pedro IV i Królowej Donna Maryi II. — Na fregacie Imperatriz przy Portsucie dnia 27 Sierpnia 1829 r. Margrabia *Barbacena*.”

List z Rio-Janeiro donosi między innymi co następuje: ”Niemieckie wojsko, które od podniesionego buntu nie było jeszcze urządzone, posłane zostało cześciami do Bahja, Pernambuko i S. Catharina, tak iż obawa nowego buntu ustała. — Obchodzenia się tutejszych Chrześcian z biednemi Murzynami, nikt sobie w Europie wystawić nie potrafi. Pies w Europie jest daleko szczęśliwszem stworzeniem, niż niewolnik w Brazylji. Gdy zbliża się czas ustania handlu niewolnikami, zakupuie ich każdy ile może. Niewolnik taki (negro nuovo) kosztuie 5 do 900 talarów. Chcący kupić niewolnika udaje się na tutejsze niewolników targowisko, gdzie nieszczęśliwi iak konie lub bydło przeprowadzani i od kupującego po całym cieie obmacanemi bywają. Każą im biegać, skakać i różne postawy czynić, i to nie rzadko nayznakomitsze Damy nakuia.”

Z *Bruxelli* d. 6 Września.

Dwóch z Londynu biegnących gabinetowych gońców, jeden do Wiednia, drugi do Stambułu, przejechało onegdaj przez nasze miasto.

W miesiącu przeszłym zawinęło do Antwerpji 116 okrętów.

Dnia 9 Sierpnia starzec nazwiskiem *Ve-reit* w Mol, udał się z 80letnią swoją żoną do kościoła i oboje powrócili razem do domu. — Dnia 10 zachorowali oboje, we dwa dni potem zaopatrzeni zostali SS. Sakramentami i oboje dnia 15 o godzinie 11 w wieczór nie spełna w dwóch minutach jedno od drugiego umarli. Dnia 17 pogrzebano ich zwłoki razem.

Niedawno kupił tu Anglik obraz Hamleta pędzla van Dyka za 5 franków, a sprzedał go potem w Anglii za 500 gwineów.

Z Kopenhagi d. 5 Września.

Dnia 3 b. m. przybyły tu z morza północnego, zapewne z Archangelu, 3 wojenne Rossyjskie okręty, 2 liniowe i 1 fregata, i zarzuciły w przystani naszej kotwice.

Zaślubienie Xięcia Fryderyka Augustynburg z Hrabianką Danneskiold-Samsø nastąpi, jak słyhać w tym miesiącu w Augustynburgu.

Handel zboża ożywił się nieco, szczególnie żyto znajduje pokup.

UWIADOMIENIE.

Utrzymująca pensją dla Auditorów Akademii i Liceum S. Anny, zawiadomia Szanownych Rodziców potrzebujących lokalu dla swych synów łącznie lub oddzielnie od pensyi jednego pokoju lub więcej, z Dyrektorem lub bez Dyrektora, ze stołem według życzenia i ceny, takowym służyć ofiaruje się od początku kursu. Życzący sobie raczą się zgłosić pod Ner 315 w przecznicy S. Anny w bliskości rzeczzonego Liceum.

W Krakowie d. 8go Września 1829 r.

A. Krajewska.

DONIESIENIE.

Gdy Licytacje dwóch realności po s. p. Maryannie z Wawrzeckich Badeni pozostałych mianowicie: Kamienicy w Krakowie w Gminie I. w ulicy Stolarskiej pod Nrem 50 i Wsi Prądnik Celarowski w Okręgu Miasta Wolnego Krakowa sytuowanych, z których pierwsze do Summy 33,950 Złp. groszy 18, a druga do Summy 82,382 Złp. groszy 27 urzędowo-ntaxowane są, w terminach oznaczonych dla braku Licytantów skutku swego nieotrzymają, stosownie do woli Sukcessorów JWW. Sebastjana Hr. Badeniego, którego pełnomocnikiem W. Adam Krzyżanowski O. P. D., Zofii z Badenich Popielowej, Konstantego Popiel Małżonki, Ludwika z Badenich Byszewskiej, Antoniego Byszewskiego Żony, w Krakowie pod Nrem 50 zamieszkanie mających, Sukcessorów Rezenow nieobecnych, których kuratorem W. Pszczółkowski Notaryusz. Cena każdej nieruchomości o jedną trzecią część zniżoną została, następnie w skutku zezwolenia W. Trybunału dd. 12 Sierpnia r. b. N. 2831 Licytacje pomienionych nieruchomości stanowcze od Summy już zniżonych zaezenając pierwsze wywołanie, w terminach następujących, to jest: Kamienicy w dniu 5 Października od Summy 22,633 Złp. groszy 22 zaś Wsi Prądnik Celarowski w dniu 6 Października r. b. od Summy 54,921 Złp. groszy 10 przed delegowanym niżej podpisanym Notaryuszem, w Kancellaryi jego w ulicy S. Jana Nro 466 o godzinie 10 z rana, za złożeniem 1/10 części jako Vadium (od czego Sukcesorowie są wolni) odbywać się będą.

Dalsze warunki, Zbiór objaśnień i Akt detaxacyi każdego czasu w kancellaryi, zwyczajnych godzinach przyznać można.

W Krakowie dnia 14 Sierpnia 1829 r.

Olearski Notaryusz.

W dniu 22 Września r. b. o godzinie 9tej z rana, w Krakowie w gmachu Sukiennic, odbędzie się w drodze eksekucyi Sądowej Licytacja zatradowanych ruchomości, iako to: różnych mebli i sprzętów domowych, klawikordu, zwierciadła, zegaru, kanapy z krzesłkami, tudzież towarów bawełnianych. — *Item* tegoż dnia o godz: 3 po południu w Krakowie na Piasku pod L. 32 sprzedanemi będą różne ruchomości i sprzęty domowe, nakoniec dochody z tegoż domu pod L. 32 sytuowanego, zostaną wydzierżawionemi na lat dwa, to jest od dnia 1 Października r. b. do tegoż dnia w roku 1831; chcący dzierżawić dochody zechcą być zaopatrzeni w vadium złp. 36. Chęć licytowania mających zaprasza się z gotowemni pieniędzmi.

W Krakowie dnia 14 Września 1829 r.

H. Salomoński, Kom: Sąd.

Ekonomiia jeneralna Hrabstwa Tenczyńskiego uwiadomia mniejszym, iż w Lesie Chełmu zwanym, za wsią Nielepicami, blisko Sowiarki przy gościńcu Krakowskim przyległym, 7 morgów 391 sągów Wiedeńskich, czyli 16 morgów 88 prętów miary Magdeburgskiej, największą częścią Brzezina mało co Sośn na zmieszany Drzewostan do spuszczenia z pnia przez publiczną Licytacją sprzedany będzie. Dzień Licytacji jest na 10 Października przyszłego miesiąca, która w kancelaryi Dominikalnej w Tenczynku odbywać się będzie, przeznaczony. Chęć licytowania mający, kdrzyby o tem Drzewostanie naochnie przekonac się chcieli, mogą się w tej mierze do Nadleśniczostwa w Zalesiu udać, a to im takowy okaże. O warunkach Licytacji można się każdego czasu w Ekonomii jeneralnej w Tenczynku dowiedzieć.